



ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

---

*Документ за разглеждане в заседание*

---

**A7-0168/2011**

19.4.2011

## **ДОКЛАД**

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) през 2009 г., представен на Европейския парламент в изпълнение на част II, раздел Ж, параграф 43 от Междуйнституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (2010/2124(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Gabriele Albertini

## СЪДЪРЖАНИЕ

	<b>Страница</b>
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	27
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ.....	28
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	30

## ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) през 2009 г., представен на Европейския парламент в изпълнение на част II, раздел Ж, параграф 43 от Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (2010/2124(INI))

*Европейският парламент,*

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) през 2009 г., представен на Европейския парламент съгласно част II, раздел Ж, параграф 43 от Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г.<sup>1</sup>,
- като взе предвид горепосоченото Междуинституционално споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление,
- като взе предвид своите резолюции от 19 февруари 2009 г.<sup>2</sup> и 10 март 2010 г.<sup>3</sup> относно годишните доклади относно ОВППС съответно за 2007 г. и 2008 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 8 юли 2010 г.<sup>4</sup> относно Европейската служба за външна дейност,
- като взе предвид своята резолюция от 11 ноември 2010 г. относно укрепването на ОССЕ: роля на ЕС<sup>5</sup>,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно политическата отчетност<sup>6</sup>,
- като взе предвид изявлението, което върховният представител направи на пленарното заседание на Европейския парламент на 8 юли 2010 г. относно основната организация на централното управление на ЕСВД<sup>7</sup>,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 16 септември 2010 г. относно външните отношения на ЕС,
- като взе предвид член 119, параграф 1 от своя правилник,

---

<sup>1</sup> ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

<sup>2</sup> ОВ С 76 Е, 25.3.2010 г., стр. 54.

<sup>3</sup> Приети текстове, P7\_TA(2010)0060.

<sup>4</sup> Приети текстове, P7\_TA-PROV(2010)0280.

<sup>5</sup> Приети текстове, P7\_TA-PROV(2010)0399.

<sup>6</sup> Приложение II към същия документ.

<sup>7</sup> Приети текстове, P7\_TA(2010)0280, приложение.

- като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по бюджети (А7-0168/2011),
- А. като има предвид, че ЕС следва да продължи да развива своите външнополитически цели и да утвърждава своите ценности и интереси в световен мащаб с обща цел да допринесе за мира, сигурността, солидарността, предотвратяването на конфликти, насърчаването на демокрацията, защитата на правата на човека, равенството между половете, зачитането на международното право, подкрепата за международните институции, ефективните многостранни отношения и взаимното уважение между нациите, устойчивото развитие, свободната и справедлива търговия и премахването на бедността,
- Б. като има предвид, че изпълнението на Договора от Лисабон внася ново измерение във външната дейност на ЕС и ще играе важна роля за засилване на съгласуваността, последователността и ефективността на външната политика на ЕС и в по-широк план, на външната дейност,
- В. като има предвид, че Договорът от Лисабон поражда нов импулс за външната политика на ЕС, по-специално като предоставя институционални и оперативни инструменти, които биха дали възможност на Съюза да поеме роля на международно равнище, отговаряща на неговия важен икономически статус и на неговите амбиции, и да се организира по такъв начин, че да бъде ефективен фактор в световен мащаб, който е в състояние да споделя отговорността за световната сигурност и да поеме водеща роля при определянето на общата реакция спрямо общите предизвикателства,
- Г. като има предвид, че новият импулс във външната дейност на ЕС изисква от ЕС също така да действа по-стратегически, за да използва своето влияние на международната сцена; като има предвид, че способността на ЕС да влияе върху международния ред зависи не само от наличието на съгласуваност между неговите политики, фактори и институции, но и от наличието на реална стратегическа концепция за външната политика на ЕС, която трябва да обединява всички държави-членки около общи приоритети и цели, така че те да са силни и единни на международната сцена; като има предвид, че външната политика на ЕС трябва да бъде подсигурана с необходимите средства и инструменти, с цел да се даде възможност на Съюза да действа ефективно и последователно на световната сцена,
- Д. като има предвид факта, че в момента се осъществява значителна трансформация на сегашния международен ред с възникването на нови предизвикателства и създаването на нови структури на силите, които принуждават ЕС да развива по-активни отношения с настоящите и възникващите сили и недържавни участници, както и в рамките на двустранни и многостранни партньорства и институции, за да насърчава намирането на ефективни решения за проблеми, които са общи за европейските граждани и за света като цяло и могат да въздействат на световната сигурност,
- Е. като има предвид, че новият импулс трябва също така да доведе до определянето на нов модел за стратегическите партньорства на ЕС — както нови, така и вече съществуващи — и като има предвид, че това следва да се основава на споделени

всеобщи ценности като стремеж към демокрация, зачитане на правата на човека, основните свободи и принципите на правовата държава и международното право, както и на взаимни ползи, интереси и общо разбиране за световната сигурност,

Ж. като има предвид, че парламентарният контрол спрямо външната политика на ЕС е от съществено значение, за да бъде европейската външна дейност разбрана и подкрепяна от гражданите на ЕС; като има предвид, че контролът увеличава легитимността на тази дейност; като има предвид, че Европейският парламент и националните парламенти трябва заедно да определят организирането и насърчаването на ефективно и редовно интерпарламентарно сътрудничество в рамките на ЕС в съответствие с членове 9 и 10 от Протокол № 1 към Договора от Лисабон,

### ***Годишен доклад на Съвета относно ОВППС за 2009 г.***

1. приветства годишния доклад на Съвета и изразява задоволство от неговата прозрачна и тематично ориентирана структура, която предлага ясен преглед на политиките и действията в областта на общата външна политика и политика на сигурност; приветства също така амбицията на Съвета да постави още по-силен акцент и да насочи в по-голяма степен вниманието към регионалния контекст на конфликтите и проблемите; изразява съжаление обаче предвид факта, че в доклада не са очертани възможни подходи за решаването на тези конфликти и проблеми;
2. призовава Съвета да не ограничава обсега на годишния доклад относно ОВППС до обикновено описание на дейностите в рамките на ОВППС, а да го превърне в насочен към политиката и решенията инструмент; счита, че докладът следва да съставлява нещо повече от каталог на събития и тенденции по държави и следва също така да засяга въпроса за ефективността на външната политика на ЕС и за средствата, необходими за преследване на целите на външната дейност на ЕС; призовава Съвета да включи в доклада и оценка на координацията и съгласуваността между ОВППС и други външни политики на Съюза, както и стратегически и организационни препоръки за бъдещето въз основа на оценката на действията в рамките на ОВППС;
3. счита, че годишният доклад относно ОВППС следва да бъде основан на новата институционална рамка, създадена от Договора от Лисабон, и да служи като инструмент за засилен междуинституционален диалог, по-специално чрез обсъждане на прилагането на външнополитическа стратегия на ЕС, оценяване на нейната ефективност и очертаване на бъдещата ѝ посока;

### ***Прилагане на Договора от Лисабон***

4. отново заявява позицията си в подкрепа на разработването на съгласувана външнополитическа стратегия на ЕС, основана на целите и принципите, установени в член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), която следва ясно да посочи общите интереси на ЕС в областта на външната политика и политика на сигурност; призовава заместник-председателя/върховен представител да включи пълноценно съответните органи на Парламента в това начинание;

5. подчертава необходимостта от повишаване на съгласуваността между Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Комисията и държавите-членки под ръководството на заместник-председателя/върховен представител; призовава за подобряване на взаимодействието между дейността на равнище ЕС и на национално равнище и за засилване на координацията между различните институционални фактори с цел да се интегрират по-добре всички съответни инструменти и политики и да се отправя единно послание на ЕС по ключови политически въпроси; счита, че сътрудничеството на всички равнища между ЕСВД, съответните органи и комисии в Европейския парламент и съответните служби в Комисията е от съществено значение, за да се даде на ЕС възможност да разработи стратегически подход по отношение на съседните си региони и страните кандидатки, потенциални кандидатки и други страни партньори, както и по отношение на други области на политиките като насърчаването на демокрацията и правата на човека, търговията, развитието, енергийната сигурност и правосъдието и вътрешните работи;
6. изразява очакване ЕСВД, като насърчава по-тясна координация между ОВППС и други външни политики, да помогне за укрепване на ролята и влиянието на ЕС на световната сцена и да му позволи да преследва своите интереси и да утвърждава своите ценности по-ефикасно по начин, който съответства на неговия настоящ международен търговски и икономически статус; призовава заместник-председателя/върховен представител да създаде необходимите структури и механизми за координация в рамките на ЕСВД;
7. отбелязва обаче, че успоредно със създаването на ЕСВД, постигането на пълна съгласуваност и ефективност на общата политика на ЕС ще изисква преди всичко политическата воля на държавите-членки на ЕС да преодолеят различията във вижданията си по ключови въпроси на външната политика; счита, че е от основно значение във връзка с това държавите-членки на ЕС не само да се споразумеят относно обща стратегия в областта на външната политика и политиката на сигурност, но и да гарантират, че техните национални политики подкрепят позициите на ЕС;
8. изразява съжаление, че в няколко случая изявления на отделни държави-членки на ЕС или групи от такива са оставили впечатление за липса на единство и са направили работата на заместник-председателя/върховен представител особено трудна; поради това приканва държавите-членки да се въздържат от подобни индивидуални и некоординирани действия и изявления и да допринасят за ефективна и видима ОВППС; изисква, от друга страна, от заместник-председателя/върховен представител ясно да разгласява позициите на ЕС, да реагира бързо и видимо и да придаде на ОВППС ясен и конкретен профил;
9. подчертава, че ролята на специалните представители на ЕС следва по принцип да се състои в това да представляват и координират политиката на ЕС спрямо региони, представляващи специфичен интерес за ЕС в стратегическо отношение или по отношение на сигурността, които изискват постоянно присъствие и видимост на ЕС; счита, че трябва да се установи тясна координация на действията между специалните представители на ЕС и съответните отдели на ЕСВД и че важни тематични въпроси, които преди са били от компетентността на личните

представители, следва да бъдат преразгледани и да се направят предложения тази роля да бъде поета от високопоставени длъжностни лица от ЕСВД или специални представители на ЕС; счита, че е от основно значение определянето на ролята и мандатите на специалните представители на ЕС да бъде обвързано с условието за провеждане на предварителни консултации с Парламента и да бъдат направени предложения, съгласно член 36, параграф 1 от ДЕС, относно процедурите и обхвата на сведенията и докладите, които да бъдат предоставяни на разположение на Парламента от специалните представители на ЕС;

10. припомня предоставения му от Договора прерогатив относно това, с него да се извършва консултиране в областта на ОВППС и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), неговите възгледи надлежно да бъдат вземани предвид и да изготвя препоръки; призовава заместник-председателя/върховен представител да обедини задълженията за консултиране и докладване, които до момента се изпълняват от Комисията и Съвета в областта на външната дейност; отправя искане до Съвета да възприеме конструктивен подход в рамките на помирителния комитет за инструментите за външна помощ, включително Инструмента за стабилност, чрез признаване на правото на Европейския парламент на демократичен контрол върху стратегическите документи и многогодишните планове за действие, както е установено в член 290 от ДФЕС;
11. подчертава, че в преразгледаното Междуинституционално споразумение от 2006 г. за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление трябва да се осигури повече прозрачност на бюджетната процедура във връзка с ОВППС и надлежно да се определят информационните изисквания на бюджетния орган, за да може този орган да бъде информиран изчерпателно и редовно относно предисторията, контекста и финансовите последици от политическите решения в тази област на политики; счита, че Европейският парламент следва да получава подходяща информация преди приемането на мандати и стратегии в областта на ОВППС; приветства подкрепата, изразена от заместник-председателя/върховен представител за предложението всички важни мисии в областта на ОПСО да бъдат посочвани в бюджета; отново изразява позицията си, че с цел постигането на по-голяма демократична легитимност на ОВППС с компетентните органи на Парламента следва да се извършва консултиране преди започването на мисии в рамките на ОПСО и следва по-специално тези органи да могат да наблюдават по подходящ начин тези мисии; подчертава, че с цел изпълняване на критериите за надеждност и самоопределяне, предвидени в Договора от Лисабон, за целите на ОВППС трябва да се отпуснат достатъчно бюджетни средства;
12. счита, че редовните съвместни консултативни заседания относно ОВППС следва да се допълват от допълнителни срещи, които да се провеждат при възникване на необходимост от предоставяне на предварителна информация; предлага във връзка с това заседанията да бъдат насочени и към извличането на ключови стратегически и военно-политически поуки с цел подобряване на планирането и управлението на бъдещи мисии и подпомагане на разработването на далновиден подход по отношение на бъдещите потребности; припомня освен това правото си да бъде консултиран и необходимостта да бъде добре информиран относно механизмите за неотложно финансиране на определени инициативи, лансирани в рамките на ОПСО,

съгласно член 41, параграф 3 от ДЕС;

13. подкрепя създаването в бюджета за 2011 г. на бюджетни позиции, посветени на трите основни мисии, провеждани в рамките на ОВППС/ОПСО, съгласно постигнатото в четиристранната процедура в Мадрид споразумение относно създаването и функционирането на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и съгласно Финансовия регламент, както е изменен относно ЕСВД; счита, че това подобро идентифициране на мисиите ще увеличи както прозрачността, така и отчетността на ОВППС/ОПСО и ще послужи на интересите на ЕС; подчертава, че идентифицирането на основни мисии по ОВППС/ОПСО не трябва да бъде в ущърб на информацията и прозрачността относно мисии с по-малък мащаб и по-малка политическа видимост;
14. въпреки това разглежда тази нова номенклатура като минимална предпоставка и само първа стъпка към цялостен подробен бюджет за ОВППС, който би дал възможност за всеобхватен преглед и проследяване на мисиите, провеждани в рамките на тази политика; счита, че подобна нова номенклатура няма да застраши нито необходимата гъвкавост на бюджета на ОВППС, нито приемствеността в действията при мисиите, които са вече в ход;
15. припомня духа наДФЕС, който цели да превърне съвместното вземане на решение в използвана в общия случай процедура и който по аналогия сочи към премахване на специфични разпоредби или процедури, които се прилагаха към някои инструменти или политики съгласно предишния Договор и Междуинституционалното споразумение; с настоящото потвърждава, че разпоредбите, ограничаващи гъвкавостта на финансирането на ОВППС, понастоящем са неоснователни; подчертава, че съгласно горепосоченото и за да се увеличи ефикасността и отчетността на ОВППС, междуинституционалните отношения трябва най-накрая да бъдат проникнати от нова култура на диалог, взаимно доверие и обмен на информация както на етапа на дефиниране, така и на етапа на провеждане и на етапа на последваща оценка;
16. подчертава, че в контекста на бъдещите размишления относно Многогодишната финансова рамка 2014—2020 г. трябва да бъде проведен подробен анализ на финансовите изисквания за ОВППС в дългосрочен план;
17. отново заявява своята позиция, че в съответствие с член 218, параграф 6 отДФЕС за всички международни споразумения, включително и тези, свързани предимно с ОВППС, с изключение единствено на тези, които се отнасят изключително и само за ОВППС, се изисква становище/одобрение на Европейския парламент; в съответствие с член 218, параграф 10 отДФЕС на Европейския парламент трябва да се предоставя изчерпателна информация на първоначалния етап, на етапа на преговорите и на крайния етап на процедурата, водеща до сключването на международни споразумения; изразява очакване заместник-председателят/върховен представител да предоставя всяка съответна информация относно преговорите по време на цялата процедура, включително насоки за преговори и проекти на текстове, по които се водят преговори, и припомня, че в декларацията относно политическата отчетност заместник-председателят/върховен представител се



ангажира да изпълнява разпоредбите на Рамковото споразумение относно международните споразумения във връзка с поверителните документи в областта на ОВППС; призовава за установяването на ефикасен метод на действие, съчетаващ зачитането на прерогативите на Парламента и необходимата степен на поверителност; счита, че е необходимо всеобхватно споразумение, включващо всички институции и обхващащо всички органи на ЕС, за да се регламентира достъпът до поверителни документи от страна на членовете на Парламента;

18. отбелязва своето задължение съгласно Договора да определя, заедно с националните парламенти, организацията и насърчаването на ефективно и редовно междупарламентарно сътрудничество, по-специално в областта на общата външна политика, политиката на сигурност и политиката на отбрана;

### ***Основни тематични въпроси в областта на ОВППС***

19. подчертава, че действията в рамките на ОПСО следва да бъдат включени в една цялостна политика, насочена към страни и региони в криза, където ценностите и стратегическите интереси на ЕС са в опасност и където операции в рамките на ОПСО биха предоставили истинска добавена стойност за насърчаването на мира, стабилността и принципите на правовата държава; подчертава освен това необходимостта от процес на извличане на поуки, който да бъде по-точен при оценяване на успешното изпълнение на всяка операция и на нейното дълготрайно въздействие по места;

20. подчертава необходимостта от оптимална координация между реакцията на ЕС при бедствие и другите инструменти на ЕС — като например гражданските и/или военните мисии в рамките на ОПСО — които вече са разгърнати по места или които могат да бъдат сформирани вследствие на криза; застъпва становището, че в много случаи прекалено строгото разделение между граждански и военни операции за управление на кризи е израз на твърде отживели институционални модели и че гражданско-военното взаимодействие може по-добре да отговори на действителното положение на място; поради това подчертава необходимостта от системна оценка на нуждите според конкретния случай с цел гарантиране на най-подходящата реакция, тъй като някои кризи могат да изискват комбинация от военни и граждански инструменти, на основата на всеобхватно разбиране на връзките между сигурността и развитието;

21. счита, че един от стратегическите приоритети на ЕС е укрепването на международните партньорства за управление на кризи и засилването на диалога с други основни фактори при управлението на кризи — като ООН, НАТО, Африканския съюз (АС), ОССЕ и трети държави като САЩ, Турция, Норвегия и Канада — както и синхронизирането на действията, обменът на информация и обединяването на ресурси в областта на мироопазването и укрепването на мира, включително сътрудничеството при управление на кризи и по-специално морската сигурност, както и борбата срещу тероризма съгласно международното право;

22. подчертава, че създаването на ЕСВД предоставя на ЕС уникална възможност за изпълнение на неговите ангажименти по отношение на предотвратяването на конфликти и укрепването на мира, с особено внимание към Програмата от

Гьотеборг, и за допълнително разширяване на капацитета на ЕС за предотвратяване на конфликти като алтернатива на управлението на кризи; в тази връзка подчертава важността на поставянето на Дирекцията за предотвратяване на конфликти и политика на сигурност в равностойно положение с други дирекции чрез адекватното ѝ осигуряване с ресурси за планиране на политики и чрез засилване на връзките с географските отдели и установяване на официални отношения със съответните работни групи на Съвета; счита, че съществуващото разделение между структурата за управление на кризи и Дирекцията за предотвратяване на конфликти и политика на сигурност също следва да бъде преразгледано;

23. предупреждава за риска от това, държавите-членки на ЕС да станат прекалено зависими от трети държави за енергийните си доставки, което в крайна сметка би могло да подкопае независимостта на външната политика на ЕС; в това отношение подчертава, че понятието за енергийната сигурност е фундаментално свързано със сигурността на доставките; поради това припомня спешната необходимост да се предприемат действия относно енергийните предизвикателства чрез насърчаване както на възобновяеми, така и на местни изкопаеми енергийни източници, завършване на изграждането на ефективен вътрешен енергиен пазар и прилагане на обща европейска външна енергийна политика, основана на по-добро координиране на политиките на държавите-членки в тази област, на разнообразяването на доставчиците на енергия и на улесняването на стратегически проекти за енергийна инфраструктура като „Набуко“ или други жизнеспособни алтернативи за южен коридор; подкрепя създаването на интегрирана оперативно съвместима европейска енергийна мрежа; изразява съжаление, че държавите-членки са активно ангажирани с подпомагането на инициативи, които на практика са конкурентни на усилията, насочени към осигуряване и разнообразяване на източниците на енергийни доставки;
24. приветства решението на Европейския съвет да прикани Комисията да представи до юни 2011 г. съобщение относно сигурността на доставките и международното сътрудничество с цел допълнително подобряване на последователността и съгласуваността на външната дейност на ЕС в областта на енергетиката; призовава във връзка с това заместник-председателя/върховен представител да следва решително препоръките на Парламента за разработването на последователна и съгласувана политика, по-специално чрез насърчаване на сближаването в ЕС в условията на конструктивен диалог с доставчиците на енергия, и особено с Русия, както и с транзитните държави; счита, че енергийната сигурност също следва да бъде изцяло отразена в политиката за разширяване и политиката за съседство на ЕС, включително чрез политически диалог и практическо сътрудничество с партньорите;
25. насочва вниманието към ново поколение предизвикателства и рискове за сигурността, напр. кибератаки, социално напрежение, политически бунтове, световни престъпни мрежи и икономически дейности, застрашаващи принципите на правовата държава и принципите на демокрацията, и подчертава важността на формулирането на стратегии, подходящи за тези нови явления;
26. подчертава необходимостта от координиране на подготовката за предотвратяване на

необичайни заплахи като киберзаплахите; призовава Комисията и Съвета да извършат задълбочен анализ на заплахите и нуждите в тази област, водещ до многоизмерна и всеобхватна европейска стратегия за киберсигурност, която следва да включва планове за непредвидени ситуации в случай на кибератаки;

27. подчертава, че европейската външна политика следва да взема предвид външното измерение на европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие; отново подчертава важността на добре организираното управление на миграционните потоци; счита за съществено да се гарантира сътрудничеството на страните по произход и на транзитните страни и да се насърчи отношение на стабилно сътрудничество у тези страни, като се прилага политика на положителна обвързаност с условия;
28. отново заявява позицията си, че ЕС трябва да укрепва водещата си позиция в областта на глобалното управление на климата и да развива по-нататъшен диалог с други ключови фактори като бързоразвиващите се сили (Китай, Бразилия, Индия), Русия, САЩ и развиващите се страни, като се има предвид, че изменението на климата се превърна в ключов елемент на международните отношения;
29. счита, че за да бъдат в съответствие с ценностите на самия ЕС, външната политика и външната дейност на ЕС трябва да отдават приоритет на насърчаването на демокрацията и принципите на правовата държава, доброто управление и справедливите общества, предвид факта, че основаното на правила демократично общество представлява основата за отстояване на правата на човека и за укрепване на стабилността; поради това отново изразява позицията си, че правата на човека трябва да бъдат дълбоко интегрирани във външната политика на ЕС; вярва, че новата институционална структура на ЕС, и по-специално ЕСВД и специално създаденият отдел, предлага възможност за увеличаване на съгласуваността и ефективността на ЕС в тази област; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител проактивно, чрез двустранни отношения с трети държави и активно участие на международни форуми, да се стреми към ангажиране на трети държави за зачитането на правата на човека, както и да се обяви против нарушенията на правата на човека и да не се въздържа да предприеме адекватни мерки, ако те са нарушени; като има предвид нарастващите случаи на тежки нарушения на свободата на убежденията, призовава Комисията да извърши подробна оценка и да интегрира свободата на убежденията в политиката на ЕС за правата на човека;
30. счита въпроса относно свободата на вероизповеданието и убежденията навсякъде по света — особено на християните, на преследваните или застрашените малцинства и на религиозните дисиденти — и диалога между религиите за нов ключов въпрос за ОВППС; подчертава, че свободата на вероизповеданието и убежденията е основно право на човека, а диалогът между религиите е инструмент за справяне с дискриминация и насилие на религиозна основа и затова допринася за политическата и обществената стабилност; поради това призовава заместник-председателя/върховен представител спешно да разработи стратегия на ЕС за прилагането на правото на човека на свобода на вероизповеданието и убежденията; също така приканва заместник-председателя/върховен представител да създаде

постоянен капацитет в рамките на дирекцията на ЕСВД по правата на човека, за да се наблюдава положението с правителствените и обществените ограничения на свободата на вероизповеданието и убежденията и сродните ѝ права;

31. настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да гарантира, че политиките и действията в рамките на ОВППС напълно прилагат Резолюция № 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, която призовава за участие на жените във всички аспекти и на всички равнища при разрешаването на конфликти; призовава също така политиките в сферата на ОВППС да вземат предвид Резолюция № 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно сексуалното насилие при конфликти и след конфликти, както и последващите резолюции на Съвета за сигурност на ООН 1888 (2009), 1889 (2009) и 1960 (2010), които допълват гореспоменатите резолюции; призовава заместник-председателя/върховен представител, държавите-членки на ЕС и ръководителите на мисии по ОПСО да превърнат сътрудничеството и консултациите с местни организации на жените в стандартен елемент от всяка мисия по ОПСО; отбелязва със съжаление, че само една жена е била номинирана досега за висока длъжност в ЕСВД и че има само една жена сред 11-те специални представители на ЕС;

### ***Основни географски приоритети на ОВППС***

#### *Многостранна дипломация, международни организации*

32. подчертава, че ефективното многостранно сътрудничество следва да бъде висшият стратегически въпрос за Съюза и че в този контекст ЕС следва да поеме водеща роля в международното сътрудничество, да подкрепя международните институции, да улеснява постигането на международен консенсус и да способства за действията в глобален мащаб; подчертава спешната необходимост да се предприемат действия във връзка с глобалните проблеми, които са повод за обща загриженост за гражданите на ЕС, като борбата срещу тероризма, организираната престъпност, пандемии и изменението на климата, киберсигурността, постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) и премахването на бедността, гарантирането на енергийна сигурност, неразпространението на оръжия за масово унищожение, мирното разрешаване на конфликти и разоръжаването, управлението на миграцията и насърчаването на правата на човека и гражданските свободи; насочва вниманието към необходимостта от подобрен мониторинг на средствата на ЕС в съответствие със Специален доклад № 15/2009 на Европейската сметна палата;
33. счита, че за да се позволи на новите представители на ЕС да отправят ефективни послания относно проблеми със световно значение, ЕС, като запазва своя статут на наблюдател, следва да получи необходимите възможности в рамките на Общото събрание на ООН; за тази цел призовава ЕС да се консултира изцяло и всеобхватно с държавите членки на ООН; препоръчва въпросът за ефективното участие на ЕС в работата на Общото събрание на ООН да бъде поставен на предна позиция в дневния ред за двустранните и многостранните срещи на високо равнище със стратегическите партньори; счита, че ангажирането със стратегическите партньори на ЕС е от първостепенна важност за намирането на решения на големи регионални и световни проблеми; препоръчва също така на стратегическите партньорства да се

придаде многостранно измерение, като се включат въпросите от световен мащаб в дневния ред на двустранните и многостранните срещи на високо равнище на ЕС; приканва Франция и Обединеното кралство, като постоянни членове на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с член 34, параграф 2 от ДЕС, да поискат заместник-председателят/върховен представител да бъде канена да представя позицията на ЕС винаги, когато ЕС е формулирал позиция по тема от дневния ред на Съвета за сигурност на ООН; счита, че Европейският съюз следва да бъде представен в многостранните финансови организации, по-специално Международния валутен фонд и Световната банка, без да се нарушава представителството на държавите-членки;

34. счита, че ЕС следва да използва възможността, свързана с приемането на новата стратегическа концепция на НАТО, за да укрепи значително партньорството си с НАТО, като в същото време развива своята външната политика и политиката си за сигурност и отбрана; приветства като положителна стъпка в това отношение конкретния набор от предложения, представени от заместник-председателя/върховен представител пред генералния секретар на НАТО, които имат за цел приемането на отношения между двете организации; подчертава, че за ЕС са приложими повечето заплахи за сигурността, набелязани от НАТО в новата стратегическа концепция; посочва необходимостта да се намерят прагматични начини за преодоляване на съществуващи затруднения; в тази връзка призовава ЕС да упражни своето влияние за успешно приключване на продължаващия процес за всеобхватно разрешаване на кипърския проблем, което да премахне всички разногласия между Кипър и Турция, спъващи развитието на едно по-тясно сътрудничество между ЕС и НАТО;
35. счита за важно да се гарантира, че съществуващите сили и капацитет, които в голяма степен са общи за двете организации, се използват възможно най-ефективно, и че условията се оптимизират за сигурността на европейските военни сили и граждански субекти; приканва НАТО да се въздържа от развиване на граждански капацитет за управление на кризи, което би дублирало структурите и капацитета на ЕС; призовава за последователна стратегия за неразпространение на ядрено оръжие и разоръжаване в рамките на сътрудничеството между ЕС и НАТО и в съответствие с плана за действие от Конференцията за преразглеждане на ДНЯО от 2010 г.; насърчава както НАТО, така и Русия да работят за по-стабилни отношения, основани на взаимно доверие;
36. признава, че ОССЕ трябва да се укрепи, а неговите ценности да бъдат отново потвърдени; изразява твърдото убеждение, че ЕС следва да се ангажира ефективно със задачата за укрепване на ОССЕ, включително като гарантира, че процесът няма да доведе до отслабването на никое от трите измерения на тази организация (политико-военно, икономическо и екологично, човешко); изтъква, че ЕС следва също така да подчертае важността на продължаването на процеса от Корфу и провеждането на редовни срещи на високо равнище, за да се предостави политическа подкрепа и да се повиши видимостта на дейността на ОССЕ;
37. признава нарастващия международен статут и важност на Арктика и призовава за социално, екологично и икономически устойчива политика на ЕС за Арктика,

вземайки предвид правата на местното и коренното население; признава Арктическият съвет, политиката за Северното измерение и Арктическият съвет от региона на Баренцово море като фокусни точки за сътрудничество в Арктика и подкрепя стремежа на ЕС да се превърне в постоянен наблюдател в Арктическият съвет; подчертава необходимостта от арктическо звено в рамките на ЕСВД;

#### *Трансатлантически отношения*

38. отново заявява своя ангажимент към трансатлантическото партньорство като важен елемент и един от основните стълбове на външната дейност на ЕС; освен това призовава ЕС да потвърди отново своя ангажимент към трансатлантическото партньорство със САЩ и целта за трансатлантически пазар без бариери, което би следвало да осигури основата за засилено трансатлантическо партньорство; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да се стреми към по-добро координиране и засилено сътрудничество между ЕС и неговия най-близък съюзник — САЩ; призовава заместник-председателя/върховен представител да гарантира, че ЕС действа като координиран, активен, равнопоставен, но автономен партньор на САЩ, наред с другото при укрепването на глобалната сигурност и стабилност, насърчаването на мира и зачитането на правата на човека; освен това настоятелно призовава за възприемане на единен подход по отношение на глобалните предизвикателства като неразпространението на ядреното оръжие, тероризма, изменението на климата и енергийната сигурност и за осигуряване на съвместен подход към глобалното управление чрез подкрепяне и реформиране на международните институции и насърчаване на съблюдаването на международното право и мирното разрешаване на конфликти; призовава заместник-председателя/върховен представител тясно да координира и да развива полезни взаимодействия със САЩ с оглед на гарантиране на стабилността и сигурността на европейския континент и по света, включително на основата на желателното сътрудничество със съответните фактори като Русия, Китай, Индия и Турция, и във връзка със стабилността в широкия Близък изток, Средиземноморието, Иран, Афганистан и Пакистан;

39. настоятелно призовава за развитието на всеобхватна стратегия на ЕС и САЩ за подобряване на ситуацията със сигурността в широкия Близък изток, Иран, Афганистан и Пакистан, което включва сътрудничество с Турция, Русия и Китай;

#### *Западните Балкани*

40. потвърждава перспективите за членство в ЕС на всички страни от Западните Балкани и подчертава важното значение на поддържането на постоянен ангажимент към този процес — както от страна на държавите от региона, така и от страна на ЕС; припомня, че перспективата за разширяване на ЕС е важен стимул за продължаването на политическите и икономическите реформи в държавите от Западните Балкани, като допринася за ефективната стабилност и развитие на региона;

41. признава напредъка, постигнат от всички държави в региона по пътя им към ЕС; отбелязва обаче, че политическата нестабилност и институционалните слабости, заедно с нерешените двустранни проблеми, възпрепятстват по-нататъшния

напредък на някои държави в процеса на интеграция в ЕС; подчертава, че Съюзът се нуждае от ясна, обща визия по отношение на региона; призовава заместник-председателя/върховен представител и Комисията да се ангажират активно с разрешаването на трайните проблеми;

42. отбелязва факта, че положението в Косово остава стабилно и мирно, но деликатно; изразява загриженост поради сериозните проблеми и нарушения на изборителния закон, извършени в много общини по време на последните избори, и призовава ЕС да следи отблизо положението с демокрацията в Косово; настоятелно призовава всички заинтересовани страни да предприемат мерки за подобряването на демократичните права и условията на живот на всички хора, живеещи в Косово, и подчертава важното значение на изборителната реформа и на честните избори като част от протичащия в Косово демократичен преход; призовава политиците в Косово да спазват конституцията; настоятелно призовава новото правителство на Косово и парламента да подобрят бъдещите изборни процеси с цел да се гарантират демократичните права на всички граждани на Косово и да се подобрят перспективите на Косово за европейска интеграция; съзнава, че не всички държави-членки са признали независимостта на Косово;
43. приветства диалога между Косово и Сърбия и подчертава, че те могат да допринесат за стабилността не само в Косово, но и в целия регион, както и да спомогнат за подобряването на положението, в което се намира целият народ на Косово; изразява пълна подкрепа за това, Мисията за правова държава EULEX в Косово да се занимае с проблема с изчезналите лица във връзка с конфликта в Косово, като разследва организираната престъпност и преследва по съдебен път съответните престъпници, по-специално в отговор на твърденията за нехуманно отношение и трафик на човешки органи по време на конфликта и непосредствено след него; призовава за цялостно разследване на тези твърдения от страна на EULEX и за показни съдебни процеси за всички лица, които в крайна сметка се окажат отговорни за деянията; повтаря, че е необходимо Мисията за правова държава EULEX в Косово да подкрепя и подпомага местната администрация с цел добро управление, като се гарантира, че мисията е в състояние да функционира ефективно на цялата територия на Косово, чрез активизирането на нейните дейности в северната част на Косово; призовава Комисията да започне незабавно диалога относно визовия режим с органите в Прищина, за да се определи пътната карта за либерализацията на визовия режим;
44. призовава заместник-председателя/върховен представител и Комисията да засилят диалога с политическите лидери в Босна и Херцеговина след изборите, за да се помогне на страната и на нейните народи да продължат по пътя към интеграция в ЕС; счита, че Босна и Херцеговина е постигнала ограничен напредък по отношение на реформите, свързани с процеса на интеграция в ЕС, и че преобладаващите етнически програми и програми на автономните общности могат да попречат на изпълнението на изискванията за членство в ЕС и НАТО;
45. изразява дълбока загриженост по отношение на продължаващия вътрешен конфликт в Албания и призовава правителството и опозицията да се въздържат от използването на сила и да започнат нов диалог за прекратяване на конфликта, като

намерят трайно компромисно решение; във връзка с това приветства инициативата, предприета от представителя на заместник-председателя/върховен представител, при съгласуване на действията с члена на ЕК, отговарящ за разширяването и политиката за съседство;

### *Източното партньорство*

46. насърчава заместник-председателя/върховен представител и Комисията да следват своя ангажимент към Източното партньорство с източните съседи на ЕС, с оглед на тяхното политическо приобщаване и икономическа интеграция, включително в областта на енергетиката, въз основа на споделени европейски ценности и в рамките на условия и стимули, предназначени да предизвикат провеждането на реформи; припомня, че нерешените конфликти в региона държат засегнатите страни в ситуация, в която мирът е неустойчив; призовава засегнатите страни да търсят мирно разрешаване на проблемите в дългосрочен план; подчертава, че е важно при продължаващите преговори за споразумение за асоцииране с държавите от Източното партньорство да се вземат под внимание международните стандарти относно правата на човека; призовава за инициативи и действия, които биха насърчили и ускорили регионалното сътрудничество в Южен Кавказ;
47. изразява надежда, че започнатият от Комисията процес на реформиране на Европейската политика за съседство ще доведе до ново стратегическо виждане и диференциран подход в рамките на същата политика, що се отнася до областите, които представляват интерес, в съответствие с многообразието от интереси, предизвикателства и регионални заплахи за Съюза;
48. потвърждава необходимостта от последователен подход в процесите на регионално сътрудничество чрез привеждане в действие на инициативите и инструментите, предложени от ЕС за неговите източни съседи (Европейско партньорство, Черноморско взаимодействие/Стратегия на ЕС за Черно море и т.н.); застъпва становището, че е необходимо да се гарантира допълването и разграничаването на предложените инициативи, особено на равнище проект, за по-ефикасно използване на ресурсите и с цел получаване на конкретни резултати;
49. осъжда суровите репресии, на които бяха подложени членове на опозицията, журналисти и представители на гражданското общество от страна на режима на беларуския президент Лукашенко след президентските избори на 19 декември 2010 г., и призовава за незабавното освобождаване на всички задържани, както и за свалянето на всички обвинения от тях; приветства решението на Съвета от 31 януари 2011 г. за налагане на визова забрана и за замразяване на финансовите активи на 157 подбрани беларуски длъжностни лица; застъпва позицията, че санкциите срещу беларуските правителствени служители следва да останат в сила до освобождаването на всички политически затворници от беларуските затвори; приветства резултатите от Международната конференция на донорите за „солидарност с Беларус” от 2 февруари 2011 г., на която ЕС пое задължението да отдели 17,3 милиона евро за дейности в подкрепа на гражданското общество, по-специално студентите и независимите медии; застъпва становището, че Комисията следва да засили междуличностните контакти между ЕС и Беларус; поощрява



държавите-членки, които все още не са го сторили, да предприемат едностранни стъпки, насочени към улесняване на издаването и намаляване на цените на краткосрочните визи, по-специално на шенгенските визи, тъй като те са от най-голямо значение за широката общественост, студентите и останалите млади хора; подчертава, че е важно да се гарантира, че Беларус няма да остане изолирана, особено от съществуващите регионални рамки;

50. призовава за бързото създаване на Парламентарната асамблея ЕВРОНЕСТ, без участието на беларуския парламент, с което да се подчертае ролята ѝ за укрепване на демокрацията и демократичните институции, както и значението ѝ за засилването на парламентарното измерение на партньорството;
51. изразява съжаление относно липсата на значителен напредък по отношение на разрешаването на замразените конфликти в Южен Кавказ; подчертава, че това е спънка, която възпрепятства развитието на истинско многостранно и регионално измерение на Източното партньорство; очаква повишена ангажираност на ЕСВД в региона и призовава за по-активна роля, насочена към улесняване на диалога между страните, разработване на мерки за изграждане на доверие и насърчаване на междуличностните контакти, като по този начин се проправя пътят за трайно уреждане на конфликтите;
52. подчертава, че е важно ЕС да играе по-активна роля при разрешаването на замразените конфликти в Приднестровието и Южен Кавказ;
53. приветства и подкрепя ангажимента на органите на Република Молдова за засилване на техните отношения с Европейския съюз във връзка със сключването на Споразумението за асоцииране, развитието на диалог за визова либерализация и започването на преговори по споразумение за свободна търговия;

#### *Стратегията на Европейския съюз за Черно море*

54. призовава Комисията да ускори прилагането на проектите в рамките на Черноморското взаимодействие и да поддържа този въпрос в дневния ред на ЕСВД;
55. подчертава значението на Черноморския регион в рамките на Източното партньорство и счита, че в това отношение е необходимо по-голямо участие на Европейския съюз;

#### *Централна Азия*

56. признава големия потенциал за развиване на стратегическо сътрудничество между ЕС и Централна Азия, като взема предвид геополитическото положение на региона, и призовава за засилено сътрудничество с цел справяне с общите предизвикателства пред сигурността, както и по политически, икономически и енергийни въпроси;

#### *Русия*

57. призовава заместник-председателя/върховен представител да гарантира, че подходът на ЕС към Русия, включително в преговорите за ново споразумение

между ЕС и Русия, е съгласуван; също така настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да гарантира, че засилването на принципа на правовата държава, включително международното право, на принципите на реципрочност и прозрачност, както и на ангажимента към ценностите на плуралистичната демокрация и зачитането на правата на човека, е залегнало в основата на новото всеобхватно споразумение; подчертава, че неделима част от това ново споразумение трябва да представлява ангажиментът за подобряване на положението с правата на човека в Русия и за борба с корупцията, особено в съдебната система; очаква постигането на стабилен напредък в текущите преговори;

58. подчертава, че засилването на принципа на правовата държава във всички области на руския обществен живот, включително в икономиката, би облагодетелствало обществото като цяло; призовава за засилване на диалога между ЕС и Русия в областта на правата на човека с цел насърчаване на положителни промени в положението с правата на човека в Русия; призовава за действия и за изпълнение на инициативи, които биха засилили контактите между гражданското общество в ЕС и Русия и биха укрепили руското гражданско общество; във връзка с това подчертава важното значение на Партньорството за модернизация; същевременно подчертава необходимостта да се даде нов тласък на партньорството с Русия, въз основа на взаимно уважение и реципрочност, по въпросите, свързани с борбата срещу тероризма, енергийната сигурност и енергийните доставки, изменението на климата, разоръжаването, предотвратяването на конфликти и неразпространението на ядреното оръжие, включително по отношение на Иран, Афганистан и Близкия изток, за да се постигне целта за укрепване на световната сигурност и стабилност;
59. призовава заместник-председателя/върховен представител да засили преговорите с Русия с цел подсигуриране на безусловното изпълнение и прилагане на всички разпоредби на споразумението от шест точки, сключено през 2008 г. от Русия, Европейския съюз и Грузия, както и да работи за постигането на окончателно решение относно този конфликт, което да зачита териториалната цялост на Грузия; застъпва становището, че Русия по-специално следва да гарантира пълен и неограничен достъп на Мисията за наблюдение на Европейския съюз (EUMM) в Абхазия и Южна Осетия; подчертава необходимостта от осигуряване на стабилност в гореспоменатите грузински региони;

#### *Турция*

60. подчертава необходимостта от нов импулс в преговорите за присъединяване на Турция с цел избягване на потенциален застои в отношенията между ЕС и Турция; приветства изявлението на Съвета от 14 декември 2010 г., което призовава за засилено сътрудничество по въпросите от взаимен интерес, свързани със сигурността и външната политика; застъпва становището, че все по-активната външна политика на Анкара поставя нови предизвикателства и предлага нови възможности за ОВППС; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да ангажира Турция в институционализиран диалог по ключови стратегически въпроси – като енергийната политика, стабилността в региона на Западните Балкани и Кавказ, ядрената програма на Иран или демократичното

пробуждане, което протича в Близкия изток, като по този начин се гарантира точно съгласуване на целите, както и придаване на нова динамика на двустранните отношения; при все това подчертава, че такъв диалог не следва да замества, а да допълва и укрепва процеса на присъединяването на Турция към ЕС;

61. изразява съжаление относно практическия застой в процеса на присъединяване на Турция; припомня, че и ЕС, и Турция носят отговорност за преодоляването на пречките по пътя на Турция към членство в ЕС; предупреждава за сериозни дълготрайни проблеми, в случай че отношенията между ЕС и Турция не се стабилизират и ако ЕС и НАТО продължат да бъдат възпрепятствани да постигнат своята цел за по-тясно сътрудничество; във всеки случай изразява надежда, че Турция ще продължи своето модернизиране с европейска насоченост;

#### *Близкият изток*

62. подкрепя възобновяването на преките преговори за мир между Израел и Палестинската автономна власт и подчертава необходимостта от преговори по същество, които да се проведат в рамките на ограничен период и в атмосфера на взаимно доверие – атмосфера, която може да просъществува само ако Израел незабавно преустанови политиката, свързана с продължаващото изграждане на селища; припомня, че ЕС е най-големият спонсор на Палестинската автономна власт и основният търговски партньор на Израел, поради което има пряк интерес от убеждаването на двете страни да засегнат възможно най-скоро фундаменталните въпроси, които трябва да се уредят (а именно за бежанците, границите и статута на Йерусалим), и от наличието на жизнеспособна палестинска държава, живееща в мир в съседство с израелската държава; подчертава необходимостта от двудържавно решение и признава правото на двете страни да живеят една до друга в условия на сигурност, просперитет и мир; поради това приветства заключенията на Съвета относно Близкоизточния мирен процес от 13 декември 2010 г. и обявената воля на ЕС за подпомагане на страните с цел постигане на тази цел;
63. призовава ЕС, в съответствие със заключенията на Съвета от 12 декември 2009 г., да се ангажира с изпълнението на по-силна политическа роля, съизмерима с неговото финансово участие в региона; изразява убеждение, че съществува неотложна необходимост от цялостна промяна на политиката на ЕС относно Близкия изток, за да изпълнява той решителна и последователна политическа роля, с помощта на ефективни дипломатически инструменти, насочена към постигането на мир и сигурност в този съседен регион с жизненоважно стратегическо значение за ЕС; призовава заместник-председателя/върховен представител да представи нова европейска стратегия за региона, в която да бъдат очертани интересите и целите на ЕС, както и средствата, които Съюзът може да използва, и която да насърчава демокрацията и принципа на правовата държава в региона и да насочва ресурсите предимно за укрепването на гражданското общество;

#### *Средиземноморският регион*

64. заявява своята солидарност с гражданите на южните съседни държави, борещи се за демокрация, свобода и социална справедливост; призовава ЕС да предложи недвусмислена и своевременна подкрепа за новите стремежи за демокрация,

свобода и социална справедливост; остава обезпокоен от това, че в средиземноморската политика на ЕС липсва ясно, дългосрочно стратегическо виждане по отношение на напредъка и развитието в региона; призовава да се изяснят и подобрят обосновката, целите и методите на работа на Съюза за Средиземноморието; следователно счита, че е изключително важно и неотложно да се преосмисли и преразгледа стратегията на ЕС спрямо Средиземноморието, като във връзка с това настоятелно призовава при стратегическия преглед на ЕПС изцяло да се вземе предвид и да се отрази новото развитие на събитията в региона и да се установи политически диалог с южните съседи на ЕС; в допълнение призовава за реструктуриране на Съюза за Средиземноморието с цел да се окаже активен и ефикасен принос за изграждането на демократични, устойчиви и справедливи общества в целия регион; подчертава важното значение на участието на жените в демократичния преход и в институционалните реформи; отново подчертава, че укрепването на демокрацията, принципът на правовата държава, доброто управление, борбата срещу корупцията и зачитането на правата на човека и основните свободи са съществени елементи от този диалог;

65. припомня ролята си в бюджетната процедура на ЕС и подчертава необходимостта да се гарантира демократичната легитимност на Съюза за Средиземноморието, както и че решенията се вземат по прозрачен начин, а Европейският парламент, Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието и националните парламенти участват в процеса на вземане на решенията;
66. следи отблизо положението в Тунис, Египет и другите държави в региона; подкрепя основателните стремежи на народите към демокрация, свобода и социална справедливост; призовава ЕС да изгради партньорство, което да се основава на взаимния интерес и да съсредоточава вниманието върху заетостта, образованието и обучението, с цел да се спомогне за смекчаването на настоящата социална и икономическа криза в тези страни, както и да предостави подходящата помощ, необходима за подпомагането на провежданите в момента политически реформи и на социалното и икономическо развитие; подчертава, че е важно да се подпомогне изграждането на институционален капацитет, независимата съдебна система, укрепването на организациите на гражданското общество и формирането на плуралистични политически партии в рамките на една светска система; приветства референдума относно конституционните реформи в Египет; поощрява египетските органи да продължат с преразглеждането на конституцията и на избирателния закон с оглед провеждане на честни и свободни избори;
67. изразява съжаление поради липсата на съгласуваност между държавите-членки на ЕС относно начина, по който да се търси решение на ситуацията в Либия, което стеснява приложното поле за всеобхватни действия в рамките на ОВППС по този въпрос от страна на заместник-председателя/върховен представител; приветства обаче решението на Съвета относно организирането на военна операция на Европейския съюз в подкрепа на операциите за хуманитарна помощ като реакция на кризисното положение в Либия, така наречената операция „EUFOR Libya”;
68. настоятелно призовава органите в Сирия, Бахрейн и Йемен да се въздържат от използването на сила срещу протестиращите и да зачитат правото им на свобода на

събранията и изразяване на мнение; подчертава, че от лицата, отговорни за човешките жертви и причинените наранявания, следва да се потърси отговорност, като бъдат изправени пред съда; призовава Европейския съюз и неговите държави-членки да подкрепят мирните демократични стремежи на народите на Сирия, Бахрейн и Йемен, да преразгледат своята политика спрямо тези страни, да спазват Кодекса за поведение на ЕС относно износа на оръжия и да бъдат готови да помогнат, в случай на сериозен ангажимент от страна на националните органи, при прилагането на конкретни програми за политически, икономически и социални реформи в тези страни;

69. отново изразява пълната си подкрепа за Специалния трибунал за Ливан, в качеството му на независим съд, създаден с Резолюция 1757 на Съвета за сигурност на ООН, при спазване на най-високите съдебни стандарти; потвърждава решителната си подкрепа за суверенитета, единството и териториалната цялост на Ливан и за пълноценното функциониране на всички ливански институции; подчертава, че вътрешната стабилност и спазването на международното право са напълно съвместими; призовава всички ливански политически сили да продължат участието си в открития и конструктивен диалог, за да благоприятстват благополучието, просперитета и сигурността на всички ливански граждани; приветства решаващата роля на временните сили на ООН в Ливан (UNIFIL) и призовава за изпълнението на всички разпоредби на Резолюция 1701 на Съвета за сигурност на ООН;

#### *Азия*

70. подчертава, че отправна точка за всяко дългосрочно решение на кризата в Афганистан трябва да бъдат интересите на афганистанските граждани по отношение на тяхната вътрешна сигурност, гражданска защита, както и икономически и социален напредък, като следва да се включат конкретни мерки за премахването на бедността и дискриминацията срещу жените, за засилване на зачитането на правата на човека и принципа на правовата държава, а също така и механизмите за помирение, прекратяването на производството на опиум, изграждането на стабилна държава, интегрирането на Афганистан в международната общност и прогонването на Ал Кайда от страната; подчертава, че Афганистан трябва да бъде подсигуран с полицейски сили, способни да гарантират минимален стандарт на сигурност, така че да стане възможно последващото изтегляне на чуждестранното военно присъствие от държавата; отново заявява своята позиция, че значимото ангажиране на ЕС и на международната общност като цяло в Афганистан следва да се съсредоточи върху подпомагането на гражданите на Афганистан да изградят своята собствена държава, с по-силни демократични институции, способни да представляват народа, като се гарантира принципът на правовата държава, мирът, териториалната цялост, устойчивото икономическо и социално развитие, подобряването на условията на живот за цялото население, и по-специално за жените и децата, като същевременно се зачитат историческите, религиозните, духовните и културните традиции на всички етнически и религиозни общности в страната; също така припомня, че е важно да се подпомогне гражданското общество, изграждането на демократични институции, като например се осигури обучение за силите за сигурност и съдиите, както и независимите медии,

НПО и парламентарния контрол;

71. отново изразява своето становище, че Пакистан играе ключова роля в региона и че стабилният, светският, демократичен и проспериращ Пакистан е от жизненоважно значение за стабилността в Афганистан и в региона като цяло; подчертава също така ключовата роля на Пакистан за афганистанския мирен процес; подчертава, че трябва да се преустанови предоставянето на помощ на афганистанските талибани от страна на пакистанските тайни служби; признава, че опустошителните наводнения през август 2010 г. възпрепятстваха новото правителство на Пакистан, което бе започнало да бележи напредък в преодоляването на многобройните предизвикателства; настоятелно призовава Съвета и Комисията да дадат, заедно с широката международна общност, решителен израз на своята солидарност и конкретна подкрепа предвид спешната необходимост от възстановяване и реконструкция на Пакистан след наводненията и стремежите на страната да изгради силно, благоденстващо общество; приветства и също така поощрява усилията на ЕС за увеличаване на политическата подкрепа за ускоряване на институционалното изграждане и изграждането на капацитет в Пакистан и за подпомагане на пакистанските демократични институции в борбата с екстремизма, по-специално чрез стремежа към премахване на законите за богохулство и чрез подпомагането на гражданското общество в Пакистан; призовава Пакистан незабавно да се присъедини към Договора за неразпространение на ядреното оръжие и напълно да си сътрудничи с Международната агенция за атомна енергия при разкриването на информация за пакистанския ядрен арсенал и съоръжения;
72. напълно подкрепя ангажимента на Е3+3 (Германия, Китай, Обединеното кралство, Русия, САЩ и Франция) за своевременно договаряне на решение на иранския ядрен въпрос с оглед възстановяване на международното доверие в изключително мирния характер на иранската ядрена програма, в съответствие с основния принцип на Договора за неразпространение на ядреното оръжие; подкрепя двустранния подход на Съвета, насочен към намирането на дипломатическо решение, тъй като това е единственият приложим вариант за реагиране на иранския ядрен въпрос; изразява съжаление поради това, че не може да се избегне приемането на Резолюция 1929 (2010) на Съвета за сигурност на ООН за нов, четвърти пакет от санкции срещу Иран заради ядрената му програма и допълнителните ограничителни мерки, обявени от ЕС, САЩ, Япония, Канада и Австралия, в резултат на липсата на пълно сътрудничество от страна на Иран с Международната агенция за атомна енергия (МААЕ), що се отнася до целите на ядрената програма на Иран; подчертава, че решение на ядрения въпрос не може да бъде намерено за сметка на подкрепата на ЕС за иранското гражданско общество и неговите справедливи искания за универсални права на човека и действително демократични избори;
73. решително осъжда продължаващата провокативна и разпалваща конфликти антисемитска реторика на иранския президент, който призова Израел да бъде „заличен”, и по-специално изразява съжаление относно заплахите, отправени срещу самото съществуване на Държавата Израел; изразява сериозната си загриженост поради експоненциално нарастващия брой на екзекуциите в Иран, които се свеждат до извършвано от държавата извънсъдебно убийство, с оглед на липсата на надлежен съдебен процес, както и поради продължаващите систематични репресии

на граждани, които се стремят към повече свобода и демокрация; подчертава, че официалните контакти между делегациите на Европейския парламент и на Меджлиса следва да се използват и за разглеждането на въпросите, свързани с човешките права, и да зависят от изпълнението на условия, касаещи свободния достъп за посещаване на политически затворници и защитници на правата на човека, като на представителите следва да им бъде предоставена възможността да си разменят свободно пълната гама от политически възгледи; призовава заместник-председателя/върховен представител да вземе мерки за повторно установяване на делегация на ЕС в Иран, за да може да се следи положението на място от гледната точка на ЕС; настоятелно призовава иранския режим да се въздържа от намеса във вътрешните работи на Ирак;

74. изразява задоволство от засилването на диалога по сектори с Китай и призовава за съгласувани съвместни действия по спорните въпроси, изтъкнати на последната среща на най-високо равнище между ЕС и Китай; приветства напредъка към по-добро икономическо и съдебно управление; изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващите тежки и систематични нарушения на правата на човека в страната, включително правата на малцинствата и особено правата на тибетците, уйгурите и монголците, и призовава заместник-председателя/върховен представител да засили диалога за правата на човека и да гарантира, че правата на човека присъстват постоянно в дневния ред;
75. отбелязва, че на отношенията с Япония ще се отразят много сериозно ужасното земетресение, цунамито и последвалата ядрена катастрофа, която нанесе удар на страната, като очаква ЕС да демонстрира солидарност и да предостави подкрепа, за да помогне на японските органи да преодолеят последиците от бедствието; счита, че особено след неотдавна настъпилите драматични събития отношенията на ЕС с Япония – страна, която споделя демократичните ценности на ЕС и неговата загриженост за правата на човека – остават изключително важни както от икономическа гледна точка, така и по отношение на съвместната работа в рамките на международните форуми; подчертава, че настоящото насочване на вниманието към Китай не трябва да хвърля сянка върху нуждата от полагане на усилия за засилване на сътрудничеството с Япония и премахване на оставащите пречки пред икономическото взаимодействие;
76. приветства стъпките, предприети от страните на двата бряга на Тайванския проток, които доведоха до подписването през юни 2010 г. на 15 споразумения, включително Рамковото споразумение за икономическо сътрудничество (РСИС) и споразумение за правата на интелектуална собственост; имайки предвид, че разширяването на икономическите отношения между двете страни на протока е в интерес както на двете страни, така и на ЕС, решително подкрепя засилването на икономическите връзки между ЕС и Тайван и подписването на споразумение за икономическо сътрудничество между ЕС и Тайван; отново изразява своята подкрепа за пълноценното участие на Тайван като наблюдател в съответните международни организации и дейности, като Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК), Световната здравна организация (СЗО) и Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО); приветства решението на ЕС да предостави освобождаване от визовия режим за тайванските

граждани, което ще допринесе за засилването на търговските и инвестиционните отношения между ЕС и Тайван, както и за междуличностните контакти;

77. признава огромното значение на Индия като нововъзникваща регионална икономическа сила и като голям демократичен партньор за Европа; приветства сътрудничеството на Индия с ЕС, особено в Афганистан, както и при операцията „Аталанта“; призовава за по-тясно сътрудничество по въпросите, свързани с ядреното разоръжаване, изменението на климата, глобалното икономическо управление, както и насърчаването на демокрацията и спазването на принципа на правовата държава и правата на човека; изразява своята загриженост във връзка с предизвикателствата пред гражданските свободи и правата на човека в Джаму и Кашмир и продължаващата културна дискриминация на основание на кастата; очаква стратегическото партньорство с Индия да се развива в съответствие със съвместния план за действие, така че да доведе до конкретни резултати; очаква с нетърпение ранното сключване и подписване на споразумение за свободна търговия, но същевременно подчертава, че е важно протичащите в момента преговори за такова споразумение да не излагат по никакъв начин на опасност усилията за намаляване на бедността в Индия;

#### *Африка*

78. изразява решителна подкрепа и насърчава партньорствата с Африканския съюз и други африкански регионални организации, които с дейността си целят постигането на стабилност и сигурност на африканския континент и осигуряването на напредък в други основни области, като демократичното управление и правата на човека, изменението на климата и постигането на Целите на хилядолетието за развитие; счита, че процесът на постепенно засилване на ангажираността и предоставяне на правомощия на Африканския съюз по отношение на въпросите, свързани със сигурността и стабилността на африканския континент, по-специално що се отнася до мироопазващите мисии, изисква укрепване на процеса на институционално изграждане и процеса на вземане на решения в рамките на Африканския съюз и счита, че ЕС следва да подпомага Африканския съюз във връзка с това;

79. изразява подкрепата си за решението да се разработи цялостен подход на ЕС по отношение на региона на Африканския рог, чрез подпомагане на повторното изграждане на държавните институции в Сомалия и обвързване на човешката сигурност с развитието, принципа на правовата държава и зачитането на правата на човека и правата на жените, като се обхванат по този начин всички инструменти на ЕС с оглед осигуряване на дългосрочни решения;

80. приветства готовността на ЕС да подкрепи мирното прилагане на Всеобхватното мирно споразумение в Судан и да работи за дългосрочна стабилност в региона; едновременно с това подчертава необходимостта да се подновят усилията за справяне с несигурността и постигане на трайно мирно споразумение за Дарфур; застъпва становището, че предстоящата независимост на Южен Судан има последствия за стабилността на културно разделените държави и създава предизвикателства, за които заместник-председателят/върховен представител следва да бъде подготвен; поздравява суданския народ за безпроблемното



протичане на референдума в Южен Судан, съгласно информацията от мисията на ЕС за наблюдение на изборите; призовава ЕС да продължи да подкрепя усилията на страните за напредък в обсъждането на нерешените въпроси от Всеобхватното мирно споразумение, обръщайки специално внимание на положението на бежанците и завърналите се лица, и да обмисли необходимите мерки за гарантиране на устойчивостта на отношенията между Севера и Юга след референдума;

81. припомня, че Alassane Ouattara е единственият законен победител на президентските избори, проведени в Кот д'Ивоар на 28 ноември 2010 г., както и че изборните резултати не могат да бъдат оспорвани; отбелязва задържането на досегашния лидер Laurent Gbagbo и изразява надежда, че това ще допринесе за прекратяването на насилието; настоятелно призовава всички политически и въоръжени сили в страната да се съобразят с волята на нейните избиратели и да гарантират незабавното мирно предаване на властта, като в това отношение призовава за възстановяване на реда и законността; приканва ЕС да окаже пълна подкрепа на президента Ouattara в усилията му за помирение, възстановяване и развитие, както и за насърчаването на просперитет и стабилност за народа на Кот д'Ивоар;
82. счита, че ЕС следва да възприеме всеобхватен подход по отношение на въпросите, свързани със сигурността и стабилността в региона на Сахел; подчертава, че тероризмът и транснационалната организирана престъпност (наркотици, оръжия, цигари и трафик на хора) представляват сериозна заплаха не само за държавите от региона, но и пряко за Европейския съюз; счита, че ЕС трябва да помогне на държавите от региона да разработят политики и инструменти за справяне с тези нарастващи заплахи за сигурността, като използва всички подходящи инструменти на ЕС за разрешаването на трайните конфликти, като конфликта в Западна Сахара, и за насърчаването на демократични реформи във всички държави от региона, премахване на бедността, гарантиране на устойчиво развитие, справяне с проблемите в региона, свързани с изменението на климата, управление на миграционните потоци юг-юг и юг-север и гарантиране на демокрацията и върховенството на закона, правата на човека, институционалното изграждане (по-специално в сектора на сигурността) и борбата срещу организираната престъпност; счита, че следва да се стартира и процес на постигане на консенсус между страните от региона в сътрудничество с Африканския съюз и с постепенно увеличаване на ангажираността му с този процес;
83. приветства решението на Съвета по отношение на Зимбабве за възобновяване на ограничителните мерки срещу някои политици, длъжностни лица и дружества, които поддържат режима на Мугабе на власт; изразява съжаление, че все още не са извършени достатъчно демократични промени, и призовава по-специално държавите от Южноафриканската общност за развитие да помогнат да се гарантира, че Зимбабве напредва бързо към свободни и честни международно наблюдавани избори и че има бързо движение в посока плавен властови преход;
84. изразява безпокойство поради прекратяването на мисията на ОПСО в Гвинея Бисау през септември 2010 г. и настоятелно призовава Съвета и заместник-председателя/върховен представител да обмислят нови начини за борба с

организираната престъпност в Гвинея Бисау, предотвратявайки превръщането на тази страна в поредната наркодържава;

*Латинска Америка*

85. приветства приключването на преговорите по Споразумението за асоцииране с Централна Америка и Многостранното споразумение за търговия с Перу и Колумбия; подчертава обаче, че ЕС следва да продължи да дава приоритет на процесите на регионална интеграция в Латинска Америка; отбелязва със задоволство, че преговорите по Споразумението за асоцииране с Меркосур бяха възобновени, и призовава за бързото им приключване;
86. признава положителните резултати от срещата на най-високо равнище между ЕС и страните от Латинска Америка и Карибския басейн в Мадрид и подчертава необходимостта да се наблюдава изпълнението на плана за действие от Мадрид; припомня необходимостта от приемането на Евро-латиноамериканска харта за мир и сигурност, като в нея се включат, въз основа на Устава на ООН и свързаното с него международно право, стратегии и насоки за съвместни политически действия и действия в областта на сигурността за справяне с общите заплахи и предизвикателства;

◦  
◦ ◦

87. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки на ЕС, генералния секретар на Организацията на обединените нации, генералния секретар на НАТО, председателя на Парламентарната асамблея на НАТО, председателстващият ОССЕ, председателя на Парламентарната асамблея на ОССЕ, председателя на Комитета на министрите на Съвета на Европа и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

## МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

съгласно член 52, параграф 3 от правилника  
Конфедеративна група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица

Противопоставяме се изцяло на този доклад, защото:

- в него се защитава и допълнително се насърчава милитаризацията като основен елемент на ОВППС;
- в него се насърчава взаимодействието между гражданския и военния капацитет;
- в него се застъпва становището, че ЕС следва да се възползва от възможността, предоставена от приемането на новата Стратегическа концепция на НАТО, за да засили значително партньорството си с НАТО. Следователно се призовава НАТО и ЕС да ползват съвместно граждански и военен капацитет.

Ние изискваме:

- граждански ЕС, строго разграничен от НАТО,
- разпускането на НАТО,
- ОВППС, основаваща се на мирни принципи,
- спазване на международното право и на Устава на ООН,
- военните разходи да се използват за граждански цели,
- закриването на всички военни бази в Европа,
- разоръжаване на Европа, включително пълно ядрено разоръжаване,
- ЕС да се въздържа от провеждането на политика на вмешателство, като защита суверенитета на държавите.

**Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis и Takis Hadjigeorgiou, от името на GUE-NGL**

27.1.2011

## СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) през 2009 г., представен на Европейския парламент в изпълнение на част II, раздел Ж, параграф 43 от Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г.

(2010/2124(INI))

Докладчик по становище: Roberto Gualtieri

### ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по бюджети приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подкрепя създаването в бюджета за 2011 г. на бюджетни позиции, посветени на трите основни мисии, проведени в рамките на ОВППС/ОПСО, съгласно постигнатото в четиристранната процедура в Мадрид споразумение относно създаването и функционирането на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и съгласно Финансовия регламент, както е изменен относно ЕСВД; счита, че това подобро идентифициране на мисиите ще увеличи както прозрачността, така и отчетността на ОВППС/ОПСО и ще послужи на интересите на ЕС;
2. въпреки това разглежда тази нова номенклатура като минимална предпоставка и само първа стъпка към цялостен подробен бюджет за ОВППС, който би дал възможност за всеобхватен преглед и проследяване на мисиите, провеждани в рамките на тази политика; счита, че подобна нова номенклатура няма да застраши нито необходимата гъвкавост на бюджета на ОВППС, нито приемствеността в

действията при мисиите, които са вече в ход;

3. подчертава, че идентифицирането на основни мисии по ОВППС/ОПСО не трябва да бъде в ущърб на информацията и прозрачността относно мисии с по-малък мащаб и по-малка политическа видимост;
4. счита, че създаването на нов раздел X в бюджета на ЕС за Европейската служба за външна дейност и включването му по функция 5 в общия бюджет на ЕС не следва да доведе до загуба на специфичността на специалните представители на ЕС, които играят ключова роля при координирането и представянето на политиката на ЕС в трети държави;
5. счита, че сферата на влияние на ОВППС не се ограничава само до обхвата на глава 19 03 от бюджета на ЕС и че някои елементи от ОВППС са разпространени в други инструменти: например специалните представители на ЕС или Инструментът за стабилност играят роля, която обслужва и подкрепя целите и мисиите в рамките на общата външна политика и политика на сигурност на ЕС;
6. припомня духа на Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС), който цели да превърне съвместното вземане на решение в използвана в общия случай процедура и който по аналогия сочи към премахване на специфични разпоредби или процедури, които се прилагат към някои инструменти или политики съгласно предишния Договор и Междунституционалното споразумение; с настоящото потвърждава, че разпоредбите, ограничаващи гъвкавостта на финансирането на ОВППС, понастоящем са неоснователни;
7. подчертава, че съгласно горепосоченото и за да се увеличи ефикасността и отчетността на ОВППС, междуинституционалните отношения трябва най-накрая да бъдат проникнати от нова култура на диалог, взаимно доверие и обмен на информация както на етапа на дефиниране, така и на етапа на провеждане и на етапа на последваща оценка;
8. подчертава отново, че в ДФЕС ОПСО се определя като неразделна част от ОВППС, която води до обща отбрана, и че Парламентът в качеството си на направление на бюджетния орган има право да получава цялата необходима информация за подходящо оценяване на разходите за ОВППС; следователно счита, че механизмът Athena за финансиране на общите разходи за операциите на ЕС с военни или отбранителни последици е неразделна част от ОВППС и че неговото разпределение и подробностите за неговите елементи следва да бъдат част от информацията, която се предоставя на Парламента, както в административно отношение (където Парламентът има бюджетни правомощия), така и в оперативно отношение;
9. подчертава, че в контекста на бъдещите размишления относно Многогодишната финансова рамка 2014—2020 г. трябва да бъде проведен подробен анализ на финансовите изисквания за ОВППС в дългосрочен план;
10. изразява загриженост относно високите разходи, възникващи във връзка с приетите мерки за гарантиране на сигурността на интегрираната мисия на ЕС за спазване на

правовия ред в Ирак (EUJUST LEX-IRAQ) и полицейската мисия на ЕС в Афганистан (EUPOL AFGHANISTAN), възложени на външни частни дружества в областта на сигурността и военното дело, и поради това приканва върховния представител/заместник председател да предприеме съответни стъпки за подобряване на разходната ефективност по отношение на ресурсите на ЕС.

## РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.1.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Damien Abad, Alexander Alvaro, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ивайло Калфин, Alain Lamassoure, Надежда Нейнски, Miguel Portas, Helga Trüpel, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Roberto Gualtieri, Jan Mulder
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Marit Paulsen

## РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

<b>Дата на приемане</b>	13.4.2011
<b>Резултат от окончателното гласуване</b>	+: 49 -: 5 0: 11
<b>Членове, присъствали на окончателното гласуване</b>	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Кристиан Вигенин
<b>Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване</b>	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Barbara Lochbihler, Doris Pack, Jacek Protasiewicz, Judith Sargentini, Marietje Schaake, György Schöpflin, Ivo Vajgl
<b>Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване</b>	Marije Cornelissen, Leonardo Domenici, Birgit Schnieber-Jastram